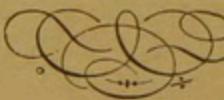


զած են Սրբոց Յակոբեանց Միարանութեան . նպաստած է Հայ քրականութեան տարածման ու վայելման մասնաւորաբար Պաղեստինի ըրջանակին մէջ, և կարելի դարձուցած է հատորումը քերթողական և զրական արդիւնքներու, որոնք թէ հեռու են՝ բացասիկ գագաթներ՝ նկատուելու բայց անվարտ կրնան կենալ մօտիկը Սփիւռքի ուրիշ ոստաններէն յայտնուող աստղերու:

Դուրեան պատրիարքի Հովուական Մրինգով յարդարուած անդաստանը, զըժրախտաբար, կը մնայ լքուած: Յուսալի է որ Երուսաղէմ և մանաւանդ Սրբոց Յակարեանց մայրավանքը դառնան պարաբռ հոգ մը, հարուստ՝ պատմական, աւանդուկան, առառուածաշնչական, հոգեւոր և իշմացական տարբաղադրութիւններով, որպէսզի արդար ակնկալութիւննը ունենանք Հայ գրականութեան մէջ կրօնական բանաստեղծութեան մշակումին: Կրօնական նիւթեր, արձակ կամ քերթողական զրականութեան օրենք մէկ սեռին մէջ, սքանչելի ատաղձներ կրնան հայթայթել ստեղծումի: Հազիւ ուրախացնող աստիճանով մը միւայն, հոգեկան և իշմացական այլ մարզանքը զգալի է Սինէի երեսնամեայ էջերէն: Սրբոց Յակարեանց Միարանութեան սարկաւագներուն և վարդապետներուն կը մնայ Սինէի յիսնամեակի համար պատրաստել կոչունքի սեղան մը, զոր զարդարել կարենան համագամներով մտքի, որտի, հոգիի դաշտերէն միախառնուած, մարզկային կեանքի ուրախութեան եւ արտօնութեան բարձունքներէն ու խորութիւններէն քաղուած, և հետեւարար կարսուզը յաւերժին, ներկայութեամբը մարդուն խորունկ ըդձանքներուն և սէրերուն:

ԹԱՐԳԱՄ ՎՐԴ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ



## ՓՈՔՐ ԲԱՅՑ ՕՐԻՆԱԿԵԼԻ ՀԱՅ ԳԱՂՈՒԹ ՄԸ

Ո՞վ կրնայ մտածել թէ Ամերիկայի հեռաւոր մէկ անկիւնը Կալիֆորնիայ Սաքրամէնթօ քաղաքին մէջ կայ հազիւ 30 տնուոր Հայ զաղութ մը, որ իր ազգային և եկեղեցական կազմակերպութեամբ կրնայ օրինակ հանգիստանալ Սփիւռքի շատ մը Հայ զաղութներուն: Եսյն թիւը ունեցող Ամերիկանայ ուրիշ զաղութները՝ զուրկ եկեղեցին եւ ազգային կազմակերպութիւններէ, բռնած են ձուլման ճամբան: Սաքրամէնթոյի հայոց ճիգերով մարմին կ'առնէ Հայուն փրկարար լաստը, Հայաստանեայց Ա. Եկեղեցւոյ խոնարհ մէկ յարկը: Կը գնուի հին սրահ մը, զոր սակայն Հայուն յարատեւող ճիգերն ու հաւատքը կը վերածին անհաւատալիօրէն նոր ու սիրուն Եկեղեցիի մը: Բանուորները զործին: Հայ ճարտարապետ մը՝ Սարգիս Շիրինեան, իր չուրջ հաւաքած զաղութին խումբ մը պատուական տարեց ազգայինները և ամերիկածին երիտասարդները, ամէն օր քիչ մը, իրենց աշխատանքին պահերէն վերջ, հնօրեայ այդ սրահը կը կերպարանափոխեն Եկեղեցիի մը: Յիշոյ Եկեղեցւոյ կողքին նոյն ձեռվ կը բարձրանայ զաղութին ի հիմանէ նոր և շատ զողտրիկ սրահը, ուր ամէն կիրակի ու շարթուան զբեթէ բոլոր օրերը պիտի հաւաքուին հեռաւոր այս զաղութի հայորդիները, ամէն օր բան մը աւելիով նորոգելու իրենց ժառանգութիւննէն, նախնեաց հաւատքէն ու աւանդութիւններէն, ամէն օր քիչ մը աւելիով ամրապնդելու իրենց հոգին ընդգէմ այլասերող ու ապազգայնացնող օտարերկրեայ պայմաններուն:

Սրտի ճմլումով միայն կրնաս տեսնել թէ ինչպէս Սաքրամէնթոյէն շատ աւելի մեծ թիւով, մինչև 5-600 անձերով Հայ զաղութներ, կը մնան անկազմակերպ, զուրկ եկեղեցական և ազգային վարչութիւններէ:

Ու տակաւին այս բոլորին վրայ տարանջառուած այս բեկորներն իսկ իրարուդէմ զինող, լարող, մեր հատուածական պայքարները, որոնց աւերիչ թաթը ապականած է, կազմակերպուած կամ անկազ-

մակերպ գաղութներու մինչև յետին ոնց կիւնները, անհամեմատ լայնցնելով այս թշուառ գաղութներու տագնապն ու յուս սահատութիւնը:

Սաքրամենթոյի Հայ գաղութը հզօր է  
սակայն իր բոլոր հատուածներու համեմ  
բաշխ գործունէութեամբ։ Գաղութի գանա-  
զան կազմակերպութիւնները (Հայց, Եկե-  
ղեցւոյ Դպրաց Դաս, Հայ Եկեղեցւոյ Երիշ-  
տասարդաց Կազմակերպութիւն (Ա. Ը. Յ.  
Օ.), Եկեղեցասէր Տիկնանց Միութիւն, Կի-  
րակնօրեաց Դպրաց, Կային), բոլորն ի մի-  
խմբուած են Հայց, Եկեղեցւոյ փրկարար  
նոյն հոգանիին տակ. կը ջանան ու կը նիւ-  
թեն ի հաշիւ Եկեղեցական ու ազգային  
նոյն իսէկալներուն, ստեղծելով Եկեղեցա-  
կան ու ազգային առողջ միութեան մը շի-  
նարար սարսի ճներու։

Այս առթիւ գնահատանքով կարելի է  
յիշել տեղւոյն այցելու Հոգեւոր Հոգիւը՝  
Արժ. Տ. Պետրոս Քնչյ. Գառարձեան, որ  
լայն չտփով կազմակերպիչը եղած է այս  
գաղութին ու անոր հոգեւոր և ազգային  
գիտակցութեան:

Գնահատանքով պէտք է յիշել Պալի-  
ֆորնիոյ Առաջնորդարանն ու իր Ա. Առաջ-  
նորդները, որոնք բերած են իրենց խնամքն  
ու հոգածութիւնը, փոքրիկ այս զաղութի-  
կաց ժակերագման գործին մէջ:

Գնահատանքով կարելի է յիշել տեղւոյն  
ազգայիններէն Պուրգէն Արկ. Վարդան-  
եանը, գիտակից ու պատուական Հայ մը օր-  
իր հայեցի զարգացումով և եկեղեցական-  
առողջ ոգիով լաւագոյն զեկավար մը հան-  
դիսացած է գաղութիւ անդամներուն:

Գնահատանքով պէտք է յիշել, աեղ-  
ւոյն ամերիկածին հայ երիտասարդները,  
որոնք սակայն ազգային և եկեղեցական  
առողջ նախանձախնդրութեամբ զիտցած են  
վառ և կենդանի պահել գաղութիւ եկեղե-  
ցական ու տառապենի համամենառաւթիւնու

Ասկէ անդին խօսքը կուտահք տեղա-  
կան թղթակիցի մը՝ ուր յարգելի պարունը  
մեր վերի խորհրդածութիւնները արդարա-  
ցնող իր ականատեսի վկայութիւնները կու-  
տահք է:

$q_1, q_2, q_3$

Սաքրամէնթոյի հայ համայնքը թէն  
թիւնը միզոք, պայս ներկայիս գործունեա-

և յարգուած զաղութ մըն է : Այս ալ չնորհիւ քաղաքին մէջ երեք տարիէ ի վեր հրմնըւած Հայց . Ա. Յակոբ Եկեղեցւոյ, որ ունի իր կոկիկ մատուռը և յարակից արդիական սրբնը՝ իր յարակից յարմարութիւններով : Եկեղեցւոյ շուրջ հաւաքուած են և հետպահուածէ կը հաւաքուին քաղաքիս Հայերը առանց կուսակցական և նոյն խոկ գաւանական խարութեանց : Աւրախալի է նշել թէ Եկեղեցւոյ վարչութիւնը ընդհանրապէս Եկեղեցւոյ նուիրուած երիտասարդ ուժերուձեռքն է : Եկեղեցին ունի իր Հոգաբարձութիւնը՝ բաղկացած 7 անձերէ : Աւնի իր Դպրաց գառը՝ զոր նուիրումով կը վարէ Տիկ . Ալխո Յայհաննէսեան - Սփէնէլլը : Աւնի իր կիրակնօրեայ զպրոցը, որուն վարիչն է նոյնպէս իր գործին նուիրուած Տիկ . Հելէն Թաշճան : Աւնի նաև հայերէնի զիշերացին զպրոց փոքրերու և չափահաններու համար :

ԲԱԼԱԾՈՎ փոքր համայնք մը Սաքրամէնթօն տակաւին ի վիճակի չէ պահելու իր մնայուն Հոգիւը: Օքէնտի Հոգեւոր Հոգիւ Տ. Պետրոս Քէնյ. Գասարձեան կը հոգուէ նաև Սաքրամէնթօյի թեմը՝ ընելով իր լաւագոյնը անոր բարգաւաճութեան համար:

Սաքրամէնթոյի հայ համայնքին մէջ  
ամենէն հին և զործունեայ կազմակերպու-  
թիւնն է եղած Եկեղեցառէր Տիկնանց Մի-  
ութիւնը որ հիմուսած է տակէ աւելի քան  
քառորդ դար առաջ՝ Երկար ատեն երբ առ-  
կաւին Սաքրամէնթոյի Հայութիւնը զուրի-  
էր սեպհական Եկեղեցւոյ չէնքէն՝ Եկեղե-  
ցառէր Տիկնանց Միութիւնն էր որ կը պա-  
հէր Եկեղեցւոյ ոգին և սէրբ այս համայն-  
քին մէջ Սեպհական Եկեղեցւոյ չէնք ու-  
նենալէ յեսոյ այս Միութիւնը զօրացուց իր  
զործունէութիւնը աւելի եռանգով և աւելի  
անդամներով :

Բանի մը տարիէ ի վեր Սաքրամէն-  
թոյի և շրջակայքի Հայութեան համար բա-  
ցառիկ և սպասուած դէպք մըն է Տիկնանց  
Միութեան տարեկան ճաշկերոյթ - պարա-  
հանդէսը։ Պարահանդէսը հայկական - ժու-  
զովրդական պարերէ կը բազկանայ, որուն  
համար մասնաւոր նուագախումբ մը կը հը-  
րաւիրուի գուրսէն։ Եկեղեցասիրաց Տիկ-  
նանց Միութեան ժրաշան անդամները ար-  
դէն գործի լծուած էին ամիս մը առաջ  
Անոնք ջանացին իրենց լաւագոյնը ընե-  
լաջողութեանը համար այս երեկոյթին ո

## Ք Ա Ղ Ո Ւ Ա Ծ Բ

ԳԵՐԱԳՈՅՆ ՀՈԳԵԽՈՐ ԽՈՐՃՈՒՐԴԻ ՆԻՍՏԵՐԻ  
ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆԻՑ

Հետևեալ երեք կոռուսերը կը քաղենք Մայր  
Աթոռոյ պաշտօնական ամսագիր Էջմիածինի 1956  
Նոյեմբեր-Դեկտեմբեր թիւէն, երուսաղմի հար-  
ցերուն հետ ունեցած իրենց պաշտօնական կա-  
պակցութեան համար։ Խմբ. ՍՄԻՒ

Գերազոյն Հոգեւոր Խորհուրդը իր սոյն  
նիստում (Նոյեմ. 9ի) նորից զբաղուց Երու-  
սաղմի խնդրով, այս հարցի վերաբերեալ  
նոր փաստարդերի եւ նախակարական նիւ-  
րերի նիման վրայ։

Նորին Ս. Օծուրիւն Վեհափառ Հայրա-  
պետը Գերազ. Հոգ. Խորհրդի այս նիստում  
յայնեց այն մասին, որ ինքը Տ. Եղիշէ Արք-  
եպիսկոպոսի հետ ունեցած խօսակցութեան  
ընթացքում Նոյեմբերի 4ին թելադրել է նրան,  
Հայ Եկեղեցու ընդհանուր ժամերից ելնելով,  
հրաժարուել Ս. Արքունու ունեցած իր պա-  
տուններից եւ չվերադառնալ առհասարակ  
Երուսաղմի։

Տ. Եղիշէ Արքեպաս.ը հիմնականում հա-  
մամիտ է եղել Վեհափառ Հայրապետի թե-  
լադրութեան եւ խոսացել է որու ժամա-  
նակի համար հաւուել ամեն գործից։

(Էջմիածին 1956, Նոյ.-Դեկ., էջ 25)

## ԼՐԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ Ա. ԷՋՄԻԱԾՈՒՆԵՐ

Նոյեմբեր 5ին, Սրբուաբրի, առաջօ-  
եան ժամը 7ին, Մայր Արքուից գեպի Մոս-  
կուա մեկնեցին ... Տ. Եղիշէ Արքեպաս. Տեր-  
երեանը եւ Շահէ Վ.րդ. Անկմեանը: ...  
Հիւրերը երեք որ Մոսկուա մեալուց յիսոյ  
Նոյեմբերի 9ին նախապարհուղեցին դեպի  
Ցիւրիս։

(Էջմիածին 1956, Նոյ.-Դեկ., էջ 27)

## ՄԱՅՐ ԱԹՈՈՒԻ ԴԻՒԱՆԱՏՈՒՆԵՐ

Վերջին Սփիւրէի մի շաբ թերեւում  
եւեւաց մի հաղորդագրուրիւն այն մասին,  
որ Նոյեմբերի 2ին Մայր Արքու Ս. Էջմիած-  
ինի Լիզան են մեկնած Գերազուրի Տ. Եղիշէ  
Արքեպաս. Տերերեանը եւ Հոգեւորի Տ. Շահէ  
Վ.րդ. Անկմեանը՝ յառաջարկութեամբ։

Այս առքիւ Մայր Արքուի Դիւանատունը  
լիազօրուած է պատօնապես յայտարակելու,  
որ Գերազ. Տ. Եղիշէ Արքեպաս. Տերերեանը  
եւ Հոգ. Տ. Շահէ Վ.րդ. Անկմեանը Նոյեմ-  
բերի 9ին Մոսկուայից մեկնել հետուից յիսոյ  
ունեցել ոչ մի հարցի կապակցութեամբ՝ յա-  
նուն Վ.են. Հայրապետի բանակցութիւններ  
վարելու Լիզանուում կամ այլուր։

(Էջմիածին 1956, Նոյ.-Դեկ., էջ 122)

5 Յունիւար 1956 թ.

Էջմիածին

ԴԻՒԱՆԱՏՈՒՆ

ՄԱՅՐ ԱԹՈՈՒԻ

Հայկական ըլլալով մէկտեղ հետզհետէ մի-  
ջազգային երեւոյթ մը կը ստանայ։

Արդէն ճաշկերոյթէն շաբաթ մը առաջ  
տեղական թերթերը, ուստիոն և թելիքի-  
ժընը սկսան ծանուցանել գալիք հայկական  
ճաշկերոյթ - պարահանդէսը։ Թերթերը ար-  
պեցին և թելիքիժընն ալ ցոյց պուաւ հայ  
տիկիններու պատկերները ազգային տա-  
րազներով։ Եւ ճաշկերոյթն անցաւ յաջող՝  
ամէն կերպով։ Արդէն ժամը 6ին բազմու-  
թիւնը սկսաւ գալ ճաշասրահը՝ ճաշակելու  
հայկական համեղ կերակուրները։ Տիկին-  
ներ և օրիորդներ ազգային գոյնզգոյն տա-  
րազներով՝ կը սպասարկէին ժողովուրդին։  
Զարմանալին այն է որ Հայերէ շատ աւելի  
ստարներ էին որ եկան ո՛չ միայն ճաշա-  
կելու հայկական կերակուրները, այլ նաև  
անոնցմէ շատ մեացին մինչև վերջ և Հայերէ  
աւելի մեծ հռանդով մասնակցեցան հայ ժո-

ղովրդական պարերուն։ Իրապէս հաճելի ե-  
րեւոյթ էր տեսնել աւելի քան 50 պարող-  
ներ մէկ անգամէն հսկայ չուրջապարի մը  
մէջ՝ կենսուրախ և թրգոուն՝ թխահեր ու  
խարտեաչ խառնուած իրար։

Եկեղեցասէր Տիկինաց Միութիւնը այս  
առթիւ կերակրեց աւելի քան 400 անձեր  
և ժամը 9ին արդէն կերակուրներն սպա-  
ռած էին։ Սսիկա անշուշտ դիւրին գործ չէ։  
Կը պահանջէ ծանր աշխատանք։ Բայց ու-  
րովհետեւ այդ աշխատանքը մեր սուրբ ու  
միրելի Եկեղեցիին համար է՝ ամէն տանին  
անոնք սիրով յանձն կ'առնեն զայն։

Վստահ եմ թէ Մաքրամէնթոյի Հայու-  
թեան զգացումներուն թարգմանն եղած  
պիտի ըլլամ հրապարակաւ յայտնելով մեր  
կիացումն ու գնահատանքը Եկեղեցասէր  
Միութեան ժրածան անդամներուն իրենց  
օգտաշատ գործունէութեան համար։